

Abstrakt

Práce představuje konkurenční diskurzy o bilingvistu, které obklopují kolísající národní identitu na Ukrajině. Používání ukrajinského a ruského jazyka je po dlouhou dobu velmi citlivým tématem, které se opakovaně formuje jako nástroj politických kampaní a zjevné propagandy, a nadále je předmětem debat a napětí. Krymská krize a válka na východě Ukrajiny nejsou jen jasnými výsledky ruské vojenské strategie a agrese. Dlouhodobě nevyřešené jazykové problémy, uměle zavedený jazykový monismus a konfliktní národní identita představovaly rozpornou formu života charakteristickou pro Ukrajinu. Dá se to z velké části přičíst historickému vývoji a matoucímu post-sovětskému dědictví, ale finálně obnoveno prostřednictvím ruské politické propagandy a vynucené ukrajinské vylučující politiky. Tato práce zkoumá ukrajinskou národní identitu skrze jazyk, pro získání uceleného pochopení, jak vylučující jazykové zákonodárství ovlivňuje kulturně-jazykové prostředí národa.

Predložená studie tvrdí, že vývoj jazykové krajiny na Ukrajině vyvrcholil v prostředí de jure monolingvní, přesto de facto bilingvní země: nová jazyková legislativa vyžaduje, aby všichni Ukrajinci přešli na ukrajinštinu. Řešení bylo považováno za účinné v době, kdy krymská krize začala, tedy v březnu 2014, a stalo se tak základním kamenem nové ukrajinské národní identity. Tento přístup selhává tváří v tvář množství rusky hovořících na Ukrajině a specifikům ukrajinského bilingvistu, tj. dominantní bilinguality s převládajícím ovládním jednoho jazyka za okolností diglosie. Rusky mluvící Ukrajinci, ve svém profesionálním a společenském životě používají ruštinu, přestože jsou bilingvní. Aby zůstali Ukrajinci, bilingvní lidé čelí opotřebení jazyka a riziku, že zůstanou ve stavu mezijazyka v důsledku subtraktivní bilinguality. Diglosický bilingvistus, pokud jde o vnímání traumatických událostí minulosti, které se odehrávají v současnosti (v případě postsovětských republik), vyžaduje zmírnění. Ale takové náhlé zmírnění, jaké jsme dnes svědky na Ukrajině, vyvolává kognitivní a kulturní poškození již rozdělené společnosti

Klíčová slova: bilingualismus, bilingualita, národní identita, Ukrajina, Rusko, Krym, forma života, jazyk.